

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת בהעלותך

'להתבייש חמש דקות. אבל לכל החיים!'

הרי לנו מבט אמיתי לחיים, לעומד מן הצד ייראה עונשה של מרים קשה מאוד ובזיון גדול, אך האמת שזו זכות גדולה בשביל מרים עד סוף כל הדורות, והיה עדיף וכדאי לה להתבייש זמן מה [בכך שהמתינו לה], בשביל לקבל אין סוף זכויות לנצח נצחים...

הרי לנו מאהבת ה' יתברך את עמו ישראל, בכך שפגע ה' במרים יש כאן רווח כפול: גם ה' מנקה ומכבס את העוונות וגם מגדיל את שכרה לנצח נצחים, הרי זה ממש דבר פלא, והוא מגיע מאהבת ה' את עמו ישראל.

וכך הוא פעמים ששומעים על כל מיני אנשים כיצד פגעה בהם יד ה' יתברך, והסיבה לכך היא בשביל שילמדו מהם כיצד צריך להיזהר ולא ליפול במקום בו הם נפלו, בכך ה' יתברך מרוויח גם ניקיון וצחצוח של אותו אדם מעבירותיו, וגם שאחרים ישמרו ויזהרו מלהגיע לאותם מקומות בהם אותו פלוני חטא, וזהו שכרו..

אך עדיין על האדם לדעת שצריך לכך זכות מיוחדת ולא כל אדם זוכה לאותו 'כבוד' גדול שזכתה לו מרים, ואמר ר' אייזיק שר זצ"ל שמרים זכתה לכך רק בשל כך שחיכתה למשה רבנו כאשר נזקק אל היאור, והוא מחסדי ה' יתברך לשמור את זכותו של האדם לשעת הצורך, ואצל מרים חיכה הקב"ה שמונים שנה עד אשר הגיעה שעת הצורך הטובה ביותר לתת לה את אותו שכר המגיע לה!

עד כמה צריך לשמוח כל יהודי שהקב"ה בורא העולם, הוא זה אשר ידאג לצחצוח את נשמתו ולתקנה, ולאחר מכן עוד לתת לו על אותו צער והתמודדות שכר רב ולהביאו לחיי העולם הבא...

שבת שלום ומבורך!!!

"ותדבר מרים ואהרן במשה... והעם לא נסע עד האסף מרים" [ב,א' - ט"ו]

מרים מדברת לשון הרע על משה רבנו, הקב"ה הביא על מרים צרעת ובשל כך הוצאה אל מחוץ למחנה. עם ישראל לא נסע משם עד אשר אספו את מרים.

כתב רש"י כיון שמרים התעכבה שעה אחת כשזרקו את משה ליאור, חלק לה המקום כבוד ולא נסעו עד אשר אספו את מרים.

בספר "באר צבי" הקשה - איזה כבוד יש כאן למרים, אדרבה יש כאן בזיון גדול למרים, שכן עכשיו עדיין כולם מדברים בעניינה ושואלים מדוע הם עדיין מתעכבים, ומדוע מרים הוצאה אל מחוץ למחנה, ובמה היא לקתה? אולי היה עדיף שעם ישראל ימשיכו במסעם ומרים תלך לאחר מכן אחר המחנה מבלי לעורר הרבה תשומת לב אודותיה?

ומסביר - כאשר הקב"ה רצה לחלוק כבוד למרים אין הכוונה לכבוד כזה שמדברים עליו בעולם הזה, שכן הצדיקים בורחים וסולדים מן הכבוד המדומה. הכבוד אשר רש"י כתב כאן לגבי מרים הוא כבוד כזה אשר יוסיף לה זכויות עד אין קץ לעולם הבא. כיון שהתעכבו עם ישראל עבור מרים, כולם דיברו אודות הלשון הרע שדיברה, זה גרם לכל עם ישראל במשך כל הדורות להימנע מלדבר לשון הרע על הזולת, וכל זאת נזקף לזכותה של מרים. זה הכבוד אשר חלק לה הקב"ה - שהשכר עבור מניעת לשון הרע נזקף למשך כל הדורות הבאים למרים.

זו הסיבה לכך שצריך האדם לזכור כל יום ויום את זכירת מרים כפי שנאמר בדברים [כ"ד, ט"] "זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים", **שהזכות והכבוד הכי גדול למרים הוא שילמדו ממנה להיזהר מלדבר לשון הרע על הזולת...**

בסייעתא דשמיא יצא לאור הספר שרבים ציפו לו:

"מתיקות ועריבות התורה" חלק ג'

השקפה ומוסר, סיפורים, משלים ואגדות, מידות וד"א

על המישיה הומשי תורה ומועדים

עם פניני ה"אור החיים" הקדוש

ניתן להשיג בסל': 052-7151420

וברשת חנויות "יפה נוף" [אי"ה' החל משבוע הבא]

מתיקות ועריבות התורה - גם השקפה ומוסר וגם דרך לחיים!!

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

"ואקח את הלוי תחת כל בכר בבני ישראל" והלויים באו לקחת חלקם של הבכורות ולעבוד במקומם, והציווי לבכורות היה לסמוך את ידיהם על הלויים שיעבדו במקומם, ולמרות שדאב וכאב ליבם על כך שנלקחה מהם עבודתם עשו זאת ככל אשר ציווה ה' לפי כל פרטיה ודקדוקיה. לכן שינה בסוף הפסוק וכתב רק "בני ישראל" ששם דיבר רק על הבכורים. **הרי לנו שטבעו ומזגו של האדם כאשר יש בליבו טענות ומענות על הזולת הגם שהוא אינו צודק, רגשות ליבו יכולים להשפיע עליו לרעה. אך כאן הפסוק בא ומשבח את הבכורים שלמרות אותו כאב לב, התגברו על רגשותיהם ועשו ככל אשר ציווה ה' בשלמות.**

"ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל... ככל אשר צוה ה' את משה ללויים כן עשו להם בני ישראל" [ח', כ']

שואל ה"אור החיים" הקדוש – מדוע כפל הפסוק את עצמו בהתחלה נאמר "ויעש משה" וגם "וכל עדת בני ישראל" ובסוף הפסוק נאמר שוב "כן עשו להם בני ישראל?"

עוד צריך להבין – תחילת הפסוק התחיל ב"עדת בני ישראל" ובסוף הפסוק שינה וכתב "בני ישראל" ללא המילה "עדת"?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – מה שנאמר בסוף הפסוק "בני ישראל" התכוון הפסוק לבכורות, שכן נאמר בפסוק [ח' י']

פניני האלשיך הקדוש

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

שנה כי מצדו להיות תמיד ולא לעלות, אך "ולפי העלות הענן מל האהל" כלומר לא שהענן עולה מעצמו, אלא "העלות" לומר שהוא סולק בעוון שעשו באותו המקום והם המעלים אותו. ומהו "לפי" היינו שלא היה זמן קבוע אלא לפי מעשיהם של ישראל היה עולה ונוסע או מתעכב. (אמר הכותב, ידוע הוא כי הרבה פעמים יש צרות בבית, או דברים רעים, והם בגלל עוונות שנעשו ע"י אנשי הבית, או אפילו אלו שהיו לפנייהם ועל כן חנוכת הבית שנעשית כדת וכדין, יש בכוחה לגרש הצרות ולתקן המקום, והכל לפי ריבוי הקלקול שנעשה. ובעצמי נוכחתי באנשים שהרב (...) אמר להם שלא עשו כמו שצריך חנוכת הבית, ולאחר שעשו נושעו. והדברים יפים מדברי האלשיך הקדוש שרוח הטומאה שורה על המקום)

"כן יהיה תמיד הענן יכסנו... ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני"

מסביר האלשיך הקדוש כי כיון שה' הוא אלוקים חיים ומלך עולם שוכן בתוך בני בענן יומם ובעמוד אש לילה, לא יאות שישכון במקום טומאה אלא במקום קדושה. וידוע כי במקום שתורה ומצוות מתקיימים, שם שורה קדושה, ובמקום שנעשית עבירה שם תשרה טומאה. ועל כן במקום שחננו וטרם יעשו שום חטא, אותו המקום קדוש הוא, וממילא שורה שם השכינה. אך בעשותם דבר אשר לא כרצון ה' ותשרה שם טומאה, אז יעלה הענן לנסוע אל מקום אחר. ואין ספק כי חפץ ה' שישורה הענן תמיד על ישראל, חהו מאמר התורה "כן יהיה תמיד הענן יכסנו" כלומר מי יתן וכך יהיה שלא יעלה כל הארבעים

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

על - פרקי אבות

חלק א'

מסביר בעל ה"זרע שמשון" – שהתלמידים של ר' יוחנן בן זכאי היו מיוחדים הן מצד זה שהיו תלמידיו והן מצד עצמם בלבד. עד עתה דיבר ר' יוחנן בשבחם מצד זה שהיו תלמידיו והם היו שלוחיו, וכבר כתב הרב במשנה ט' שר' יוחנן בן זכאי היה שייך לזרוע של משה רבנו ולכן חי כמשה רבנו 120 שנה. ואלו התלמידים המנויים במשנה, הם היו כנגד חמש אצבעות שלו ולמרות שהיו אלו תלמידיו כלולים יחד עמו היה לכל אחד מתלמידיו אלו מיוחדות בפני עצמו ללא שום קשר לכך שהם תלמידיו. **וכמו שכתב הרב הקדוש בכונות העמר** [פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז] שהחמישה תלמידים שהיו לר"ע הם היו משורש נשמתו בשעה שנולדו, ומתייחסים לבחינה שלו. אך כל זה היה בשעה שנולדו, אך לאחר מכן גדלו כל אחד כפי מציאותו. כך גם כאן היו לתלמידיו של ר' יוחנן בחינה שהם כלולים עמו יחד ובחינה עצמית ופרטית מצד עצמם, וכפי שבארנו עד עתה ביאר את המיוחדות שיש בכל תלמיד מצד זה שהיו כלולים עמו יחד. זה מה שאמר במשנה זו לתלמידיו "צאו וראו" צאו מאותה בחינה שהייתם כלולים עמי וראו בבחינה פרטית שלכם.

"אמר להם, צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר, עין טובה. רבי יהושע אומר, חבר טוב. רבי יוסי אומר, שכן טוב. רבי שמעון אומר, הרואה את הנולד. רבי אלעזר אומר, לב טוב. אמר להם רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם אמר להם צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. ר' אליעזר אומר, עין רעה. רבי יהושע אומר, חבר רע. ר' יוסי אומר, שכן רע. ר' שמעון אומר, הלוח ואינו משלם. אחד הלוח מן האדם, כלוה מן המקום ברוך הוא, שנאמר 'לוח רשע ולא ישלם, וצדיק חונן ונותן'. ר' אלעזר אומר, לב רע. אמר להם, רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם"

שואל בעל ה"זרע שמשון" – רבן יוחנן בן זכאי אומר לתלמידיו "צאו וראו" מהיכן היו צריכים לצאת בשביל לראות איזה דרך ישרה שידבק בה האדם?

עוד קשה מדוע אמר ר' יוחנן בן זכאי לתלמידיו שוב בהמשך "צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק..." הרי תלמידיו יצאו כבר בפעם הראשונה ומדוע הם צריכים לצאת שוב?

המחבר אי"ח' כהנאז חא"א....

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

עריכת השולחן בערב שבת

צריך אדם לסדר ולערך שולחנו לסעודת ליל שבת כבר מערב שבת

(ש"ע (ס' רמב" ס' א') וכתובא בגמ' שבת (ק"ט): אמר ר' אלעזר לעולם יסדר אדם שולחנו בערב שבת, ופרש"י ללילי שבת. ובשם הגרי"ש אלישיב מוכח שגם החלות צריכות להיות מונחות על השולחן מבעוד יום, וא"כ רוצה לחממום על המיחם, שאז יכול להורידם לחממום מושם עונג שבת (אשרי האיש שבת עמ' ו') וע' בבא"ח (ש"ש וירא אות יז') שכאשר תניח האשה הפת על השולחן תאמר פס' "וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'" כי ע"י דיבור זה תשרה קדושה על השולחן, ומסתבר הדבר כמו שאמרו על כסא אליה הנביא זכור לטוב בשעת המילה, שצריך לומר בפה "זה הכסא וכו'" וע' בזה"ק (א, רט): ע"כ. ואם אשתו לא נהרת לומר זה, יאמר הוא בעצמו כשיבוא מביה"כ אע"פ שהשולחן כבר ערוך (כה"ח אות כ"א).

וכן צריך לסדר ולהציע המיטות (דהיינו הכסאות) שיושב עליהם בשעת הסעודה

(ש"ע (שם), משנ"ב (סק' ב'), וכתבו האחרונים שטוב שתהיה מוצעת ומסודרת גם המיטה שישן עליה משנ"ב (שם), כה"ח (סק' יח') דהנה בגמ' שבת (שם) וברמב"ם (פל' ה') כתבו "מיטה מוצעת" בלשון יחיד, ובטור כתב "יציע המיטות" לשון רבים, ובאר הב"ח (ס' א') שכוונת הטור לשתי מיטות, מיטה שיושב עליה בסעודה, ומיטה שישן עליה, שניהם יהיו מוצעים (ע' במחצה"ש סק' א' שם) אך במג"א (סק' א') כ' שהכוונה למיטות שיושבים עליהם, ובארו הפנ"ג (סק' א') וש"ע הרב (סק' א') שהמג"א חולק על הב"ח וס"ל שאין צריך להציע אלא רק המיטות שיושב עליהם, וכ"פ במשנ"ב, ונ"מ כ' שטוב להציע גם המיטה שישן עליה לחוש לדברי הב"ח ומחצה"ש).

ויטא הבית וינקתו מאבק ולכלוך מבעוד יום, וידמה בדעתו כאילו יבוא אליו להתאכסן מלך בשר ודם, כמה היה מנקה הבית ומציע המיטות, וכ"ש לכבוד שבת מלכתא

(משנ"ב ס' ר' סק' ג') ויתקן ויכין כל ענייני הבית כדי שימצאנו ערוך ומסודר כבואו מביה"כ וכל זה הוא

מכבוד השבת (ש"ע (שם) וכתובא בגמ' שבת (ק"ט): תניא ר' יוסי בר יהודה אומר שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בע"ש מביה"כ לביתו, אחד טוב ואחד רע, וכשכא לביתו ומצא בר דלוק, ושולחן ערוך, ומיטתו מוצעת, מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך, ומלאך רע עונה אמון בעל כרחו, ואם לאו הוא להיפך ח"ו, ומכאן למדו הטוש"ע שצריך להכין הכל מע"ש. ובגוף ד' הגמ' על מלאכי השרת אחד טוב ואחד רע, ע' בפרישה (סק' ב') בשם עקידת יצחק, שבמלאכי עליון אין בהם רע בשום פנים, אלא הכוונה לשני כוחות הנמצאים באדם תמיד, כח השכל והוא הנקרא בלשון חז"ל יצר הטוב, וכח התאוה לחומריות והוא נקרא יצר הרע, וכשאדם מקדש ומכבד השבת הוא מרגיל את יצה"ר לרצון הטוב ומכריחו לעשות כוונתו ויענה אתו בע"כ, ואם בהיפך להיפך, עיי"ש, אולם במור וקציעה (סק' ג') כ' שאמנם הכוונה ליצה"ר ויצה"ט, אך הם מלאכים קדושים משרתי עליון, ובאבודרהם (דיני הקידוש) ומטה משה (ס' תלה) ובשורת מהר"ל (ס' קנב' וס' סק"ג) כתבו ששני מלאכים אלו הם ממונים על המחלות של אותה שעה בע"ש, שאז משמש מזל צדק שמלאך שלו "צדקיא"ל והוא המלאך הטוב, ומצד שני מזל מאדים שמשמש בשעה ראשונה כליל שבת ומלאך שלו ס"מ והוא המלאך הרע, ושניהם פוגעים זה בזה ומלוין לו לאדם לביתו. וע"ע בא"ר (אות ב'), וע' בפנ"ג (מש"ז אות א') שכן ואין לנו לזוז מפסטיה שהם שני מלאכים ממש.

מעשה שהיה...

השיב 'כף החיים' לאביו בחלום - כיוון שלא היה ברשותו כסף כלל!

אמר לו אביו "יכולת להביא לתלמידי חכמים כוסות מים לעילוי נשמת"---

אכן האדם צריך תמיד לדאוג להוריו גם לאחר הפטירה, ואפילו דבר שנראה קטן כמו להביא מים לתלמידי חכמים הוא דבר גדול בשביל הנפטר.

מסופר על ה'כף החיים' שלמרות היותו עני, בכל יארציט של אביו היה דואג לשתייה ולעוגות לתלמידי חכמים. פעם אחת ביום היארציט של אביו, לא היה לו כסף לקנות מאומה. הוא החליט שאת לימודו הוא יקדיש לעילוי נשמת אביו, ולא הביא עוגות ושתייה כמנהגו. והנה בלילה בא אליו אביו בחלום וכעס עליו מדוע לא הביא לתלמידי חכמים שתייה ועוגות, לעילוי נשמתו?

נקודת מבט...

ולימודו ועבודתו מוסיפים כח בפמליא של מעלה, וכמו שנאמר "תנו עוז לאלוקים זהו הגאות לשם שמים" ומתוך הספר "בשכילי נכרא העולם"!

כתב הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין - כאשר היצר הרע משליך על האדם עצבות ושפילות בטענה שאין ממש בעבודתו בלימודו, עליו לדעת שעל זה נאמר "ויגבה ליבו בדרכי ה'"

הלכה למעשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

ג. הפלטה הייתה דלוקה, אך בליל שבת החשמל קפץ, או שפתאום הפלטה מקצרת. כל זמן שהפלטה עדיין חמה, דינה כאש ומותר להעביר החמין לשכנים אפילו ע"י יהודי, אפילו אם הפלטה של השכנים חמה יותר ועי"ז החמין יהיה יותר משובח (רג"ב, ברמ"א משנ"ב סק"ב וכו' בה"ח סקמ"ו, אול"צ ח"ב י"ז, חז"ע א' עמ' פט'). אך אם הפלטה התקררה כבר, בזה נחלקו הפוסקים האם מותר להעביר את סיר החמין לשכנים, שנחשיב את כיבוי הפלטה כביטול שהיה ראשונה (באג"מ ד', עד', חז"ע שבת א' עמ' פט', ובשש"כ פ"א הערה סט' מהגרש"א התירו בזה. ומאידך הגרי"ש והגר"ק אסרו אורח"ש). הלכה למעשה אפשר לכתחילה להקל בזה ע"י גוי (ככל מחלוקת הפוסקים ע' ש"ע שיד"ז ושכה"ב) ובאין גוי בנמצא אפשר להסתמך לעת הצורך על המתירים שרבו. וכל זה בתנאי שהחמין עצמו עדיין חם. אבל אם הצטנן אסור להעבירו אפילו ע"י גוי לשכנים, גם מפני איסור מבשל על הנחלים שבחמין. (ואין כאן לדון מחמת מיעוט נחלים למ"ד, מפני שכאן זה משביח, ע' חז"ע ד' עמ' שלז' דוק) וגם שבכה"ג יש איסור נתינה בתחילה (ביאור"ל רג"ה ד"ה ובלבד).

בליל שבת גילנו שהפלטה לא דלוקה, האם מותר להעביר את החמין לשכנים?

בשאלה זו יש להבחין בין כמה מצבים: **א.** אם יש בחמין רכיבים שאינם מבושלים כל צרכם, אסור להעבירו לפלטה אחרת, מפני שנמצא מבשל את אותם הרכיבים. (ש"ע שיח"ד, מבואר שכל עוד לא בושל כל צרכו יש בו ביטול. ודע שלקטניות ובקר לוקח ששעות ויותר להגיע למבושל כל צרכו). ואפילו ע"י רמיזה לגוי שיעביר את החמין לפלטת השכנים אסור. (רג"ה' בבי" ורמ"א) **ב.** כאשר החמין מבושל כל צרכו ומגלים שהפלטה לא הייתה מחוברת לחשמל, ג"כ אסור להעביר את החמין לפלטת השכנים, ואפילו אם גילו את זה רק כמה דקות אחרי כניסת שבת. מפני שבשבת הותרה "חזרה", פרוש: שהסיר היה ע"ג האש, ולאחר לקיחתו רוצים להחזירו לאש. אבל כאן לא היה הנחה ע"ג האש בערב שבת. וממילא אין מקום לדון על חזרה. (ואפילו למתיירים נתינה בתחילה בשבת ע"ג פלטה, מפני שאין דרך ביטול בכך, ע' חז"ע א' עמ' עח' ואילך, מ"מ בחמין שדרך לבשלו ע"ג פלטה, לפחות את החלק של הצטמקותו והשתבחותו, לכו"ע אסור) וגם כאן אסור אפילו ע"י גוי.

משכן הבית היהודי

חלק ט'

דיבור יוצר חיבור

מאת הרב אברהם שהרבי שליט"א

משתפים במה שעובר עליהם. מטרת השיחה האישית היא להכיר יותר את עולמו של השני ואת מה שעובר עליו. בזמן זה כל אחד מבני הזוג מביא את עצמו ואת העולם שלו, את מה שחווה, את הקשיים שלו או את ההצלחות שלו. האחד מדבר, מספר ומשתף והשני מקשיב ומזדהה. כדי להזדהות נכון צריך לדעת להקשיב. המטרה הראשונית של ההקשבה היא להזדהות עם השני, ולא לתת עצות ופתרונות. כשהמקשיב, בצורה ספונטנית, מרוכז בעצמו, הוא אף נוטה לייחס את מה שמספרים לו אליו, ועלול לפרש את הנאמר כהתקפה או תלונה. אולם בשיחות אישיות התפקיד של בן הזוג השומע הוא להקשיב ולהזדהות באמת עם המדבר. מובן שאחר כך אפשר לעודד ולעזור בפתרונות, אבל ראשית כול – הזדהות. על ידי התמדה יומיומית בשיחות אלה נוצר קשר רגשי וחיבור בין בני הזוג.

הדיבור בין בני זוג והשיח ביניהם מתקיים במהלך כל היום – שיחות טלפון קצרצרות והודעות כתובות הן חלק מהשיח הזוגי; כל מה שקשור להתנהלות המשותפת הוא חלק מהשיח הזוגי – התייעצויות לגבי החלטות משותפות והתעניינות משעה לשעה כשאצל מישהו הדברים לא כמו תמיד. תיאום לוחות הזמנים, למשל, יכול להיות פעולה טכנית חסרת נשמה, אבל הוא יכול להיות גם הזמנה להתקרבות רגשית אם בני הזוג משתמשים בו כדי למצוא בתוכו את הזמן המשותף שלהם; דיווח על הקשיים של היום שחלף יכול להיות מונולוג חד צדדי של תלונות, אבל הוא יכול גם לעודד שיתוף ותמיכה הדדית אם בני הזוג משתמשים בו לחיזוק החברות ביניהם.

אם כן, כיצד דיבור יוצר חיבור?

קשר רגשי בין בני הזוג נוצר על ידי זמן קבוע במהלך היום שבו יושבים בני הזוג ללא גורם מפריע ומקשיבים זה לזה, כלומר

המשך כשרות הכא כשרות ה'....

הרב אברהם שהרבי שליט"א יו"ר מרכז "בית" - ליצור ותגבות 058-7211235

הורים שואלים...

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

אז מה ניתן לעשות?

שלום, שמי אליהו איזניקוט מהצפון, רציתי לשאול:

ראשית: דברו איתו מה בדיוק מפריע לו. אל תתנו לו לומר "אני שונא נסיעות", זו לא הסיבה האמיתית. נסו לגלות מהי הסיבה שעומדת מאחורי הסירוב, כשתדעו אותה, ייקל עליכם למצוא פתרון מותאם. כגון, לעצור כל שעה בתחנת דלק, או להושיב את הילד ליד הנהג כדי שלא יהיו לו סחרחורות או בחילות ועוד. שנית: אם באמת אין סיבה ספציפית, שום דבר אינו מפריע לו אלא הוא באמת לא אוהב לנסוע לטוילים, אל תכריחו אותו! נכון זה לא קל, אבל תנו לו את הזמן להבין, לגדול ואף להתפתח, השאירו אותו אצל קרובי משפחה. בעז"ה כשיגדל הוא יתגבר על הקושי ויצטרף אליכם לנסיעה.

נהוג במשפחתנו ללכת כל שנה לקברי צדיקים להתפלל. לשם כך, שבועיים קודם מארגנים טיול מסודר עם אוכל, שתיה, ממתקים וכו' וכמובן כל המשפחה מגיעה. יש לי בן בגיל 9 שאינו מוכן בשום פנים ואופן להצטרף לנסיעה. כל פעם שאנחנו מזכירים את היציאה הזאת הוא ממש נכנס ללחץ וחרדה, הוא בוכה, צועק ומשתולל ואינו מוכן לשמוע על כך. מה ניתן לעשות?

תשובה: כהורים, השאלה הראשונה שאתם צריכים לשאול היא: למה??? ממה נובעת ההתנגדות העזה? האם הוא מפחד מנסיעה ארוכה, שגורמת לו לסחרחורות? או לפעמים יש ילדים שהדרך גורמת להם לעצירות קשה ואף לכאב בטן והם מתביישים לומר.

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערת - משרד 02-6-30-70-90 | mta665417@gmail.com

בא להימנע נקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לע"נ ישראל בן גאולה
ת.ג.צ.ב.ה.

מינימרקט
ברוכים

רח' ברוכים 9
רח' אליעזר פאוי 2
אפשרות למשלוחים
02-5383305

בשעה טובה ומוצלחת יצא לאור הספר:
"מתיקות ועריבות התורה" חלק ג'
על המישה חומשי תורה ומועדים
בתוספת פניו ה"אור החיים" הקדוש על כל פרשה.

לפרטים 052-7151420

"מתיקות ועריבות התורה"
אם אוסר והשקפה ואם צרכ לחיים...

מפגש הפסגה
הפסגה 10

קפה, משקאות, ממתקים,
מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברזיל
ברזיל 2

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות,
לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

עולם
הצניעות

באיכות לא מתפשרים
רח' אלקבץ 4, גבעתי שאל, ירושלים (מול ברוך פארום)
טל: 058-6505815 | olam.hatsitsit@gmail.com

נעלי קרן אור

נעליים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעתי שאל.
058-5777795

העלון מוקדש להצלחה,
לזיווג הגון, לזרע בר קיימא,
ולהצלחת התורם ובני
משפחתו ברוחניות ובגשמיות
וכל מילי דמייטב.

fish & meat
צ'אבס
בשר • עופות • דגים

בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזר - אלקטרוניקה
פזאפנימ, נגנימ, מלצמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר
אהרון
ומלכה ב"ר שלמה.
ת.ג.צ.ב.ה.

מספחה
רח' קריית משה 11
טל למשלוחים: 02-5717813

אלתר - מספחה
050-9094047